

TURKIYOS RESPUBLIKOS

IR

LIETUVOS RESPUBLIKOS

S U T A R T I S

DĖL ABIPUSIO INVESTICIJŲ SKATINIMO

IR APSAUGOS

Turkijos Respublika ir Lietuvos Respublika, toliau vadinamos Salimis,

siekdamos skatinti tarpusavio ekonominį bendradarbiavimą, ypač vienos Salies investitorijų investicijas kitos Salies teritorijoje,

pripažindamos, kad sutartis dėl tokių investicijų traktavimo paskatins kapitalo ir technologijų judėjimą bei abiejų Šalių ekonominį vystymąsi,

sutikdamos, kad teisingas ir lygiateisis investicijų traktavimas yra pageidautinas, kad būtų galima palaikyti pastovią investavimo sistemą ir efektyviausią ekonominių išteklių panaudojimą, ir

nusprendusios sudaryti sutartį dėl investicijų skatinimo ir abipusės apsaugos,

susitaria:

1 straipsnis

Sąvokos

Šioje Sutartyje:

1. Sąvoka "investitorius" reiškia:

(a) fizinius asmenis, turinčius vienos iš Šalių pilietybę pagal jos galiojančius įstatymus,

(b) korporacijas, firmas ar biznio asociacijas, įkurtas ar įregistruotas pagal galiojančius vienos iš Šalių įstatymus ir turinčias savo buveinę tos Salies teritorijoje.

2. (a) Sąvoka "investicija", pagal ją priimančios Salies įstatymus ir tvarką, apima bet koki turtą, o ypač, bet ne visada:

(i) akcijas, vertybinius popierius ar kitokias dalyvavimo bendrovėse formas,

(ii) pakartotinai investuotas pajamas, pretenzijas į pinigus ar kitokias teises į teisėtą, finansinę vertę turinčią veiklą, susijusią su investicija,

(iii) kilnojamajî ir nekilnojamajî turta, taip pat kitokias teises in rem, tokias kaip hipoteka, turto areštas, užstatai ir kitos panašios teisės,

(iv) autorines teises, pramoninės ir intelektualinės nuosavybės teises, tokias kaip patentai, licencijos, pramoniniai pavyzdžiai, techniniai procesai, taip pat prekių ženklai, goodwill, know-how ir kitos panašios teisės,

(v) įstatymais ar kontraktais suteiktas verslo koncesijas, taip pat koncesijas kiekvienos šalies teritorijoje esančių gamtinių išteklių paieškai, panaudojimui, gavybai ir eksploatacijai.

3. Sąvoka "pajamos" reiškia dėl investicijos gaunamas sumas ir ypač, bet ne visada, pelną, palūkanas ir dividendus.

4. Sąvoka "teritorija" apima:

(a) Turkijos Respublikos atžvilgiu – sausumos ribas, jūros plotus ir kontinentinį šelfą, nustatytus abipusiu suinteresuotų šalių susitarimu, kuriuose Turkijos Respublika pagal tarptautinę teisę turi suverenias teises ar jurisdikciją;

(b) Lietuvos Respublikos atžvilgiu – teritoriją, jūros ir jūros dugno plotus, kuriuose Lietuvos Respublika pagal savo įstatymus ir tvarką, taip pat pagal tarptautinę teisę gali naudotis savo jurisdikcija ir suvereniomis teisėmis.

5. Sąvoka "susijusi veikla" pagal investiciją priimančios šalies įstatymus ir tvarką apima bendrovių, filialų, agentūrų, įstaigų, gamyklų organizavimą, kontrolę, veiklą, palaikymą ir išdėstymą ar kitokias su komercine veikla susijusias priemones; kontraktų sudarymą, vykdymą ir įgyvendinimą; visų rūšių turto, tarp jų ir intelektualinės bei pramoninės nuosavybės teisių įsigijimą, naudojimą, apsaugą ir disponavimą; taip pat lėšų skolinimąsi, akcijų įsigijimą bei emisiją ir valiutos įsigijimą importui.

2 straipsnis

Investicijų skatinimas ir apsauga

1. Kiekviena Salis leidžia savo teritorijoje atlikti investicijas ir su jomis susijusią veiklą ne mažiau palankiomis sąlygomis, negu pagal jos įstatymus ir tvarką analogiškoms sąlygomis atliekamas trečiosios šalies investitorių investicijas.

2. Kiekviena Salis teikia jau atliktoms investicijoms ne mažiau palankų režimą, negu analogiškoms sąlygomis savų investitorių ar trečiosios šalies investitorių investicijoms pagal tai, kuris iš tų režimų yra palankesnis.

3. Pagal Šalių įstatymus ir tvarką dėl įvažiavimo į šalį, laikino apsigyvenimo ir užsieniečių įdarbinimo:

(a) kiekvienos Salies piliečiams leidžiama atvykti ir pasilikti kitos Salies teritorijoje, kad jie galėtų įkurti, plėsti, vadovauti ar patarti, dirbant su investicija, į kurią jie ar juos pasamdes pirmosios Salies investitorius yra įdėję ar tuo metu įdeda žymią dalį kapitalo ar kitų resursų,

(b) bendrovėms, kuriose yra kitos Salies investitorių investicijos ir kurios teisėtai įkurtos pagal vienos Salies įstatymus ir tvarką, leidžiama samdyti vadovaujantį ir techninį personalą savo nuožiūra ir nepriklausomai nuo pilietybės.

4. Šio straipsnio sąlygos neturės įtakos bet kurios Salies šioms išgaliojusioms sutartims:

(a) dėl esamų ar būsimų muitinių sąjungų, regioninių ekonominių organizacijų ar panašių tarptautinių susitarimų,

(b) visiškai ar iš dalies susijusioms su apmokestinimu.

3 straipsnis

Ekspropriacija ir kompensacija

1. Investicijos negali būti eksproprijuojamos, nacionalizuojamos; joms netaikomos tokios pat poveikį turinčios tiesioginės ar netiesioginės priemonės, išskyrus tuos atvejus, kai tai daroma įstatymų nustatyta tvarka ir pagal šios Sutarties 2-ame straipsnyje numatytus bendrus investicijų traktavimo principus visuomenės tikslais, nediskriminaciniu būdu, nedelsiant sumokant adekvačią ir veiksmingą kompensaciją.

2. Kompensacija turi atitikti realią eksproprijuotosios investicijos vertę, buvusią prieš pat jos eksproprijavimą, arba prieš tai, kai apie eksproprijavimą buvo sužinota. Kompensacija išmokama nedelsiant, ji turi būti laisvai pervedama, kaip apibūdinta 4 straipsnio 2 dalyje.

3. Bet kurios Salies investitoriai, kurių investicijos patyrė nuostolių kitos Salies teritorijoje dėl karo, maišto, pilietinių neramumų ar kitų panašių įvykių, traktuojami kitos Salies ne mažiau palankiai, negu jos pačios ar trečiosios valstybės investitoriai, vertinant pagal tai, kokios priemonės dėl tokių nuostolių yra palankesnės.

4 straipsnis

Repatriacija ir pervedimai

1. Kiekviena Salis gera valia leidžia laisvai ir be nepagrįsto delsimo atlikti visus su investicija susijusius pervedimus į ir iš savo teritorijos. Tokie pervedimai apima:

(a) pajamas,

(b) iplaukas, gautas pardavus ar likvidavus visą ar dalį investicijos,

(c) kompensaciją pagal 3 straipsnį,

(d) su investicija susijusių skolų padengimą ir palūkanų išmokas,

(e) algas, atlyginimus ir kitus darbo užmokesčius, gautus kitos šalies piliečių, kurie yra gavę atitinkamus leidimus dirbti su investicija susijusį darbą kitos šalies teritorijoje,

(f) išmokas, atsiradusias ryšium su investiciniais ginčais.

2. Pervedimai atliekami ta konvertuojama valiuta, kuria buvo investuota, arba, nesant kitokio susitarimo tarp investitoriaus ir investiciją priėmusiosios šalies - bet kuria kita konvertuojama valiuta pagal pervedimo dieną galiojantį valiutos keitimo kursą.

5 straipsnis

Subrogacija

1. Jeigu vienos šalies investitoriaus investicija įstatymų nustatyta tvarka yra apdrausta nuo nekomercinės rizikos, tai kita šalis pripažįsta draudėjo teisių perdavimą draudimo organizacijai pagal draudimo sutarties sąlygas.

2. Draudimo organizacija negauna kitokių teisių, o tik tas, kurias būtų turėjęs investitorius.

3. Ginčai tarp šalies ir draudimo organizacijos sprendžiami pagal šios sutarties 7 straipsnio sąlygas.

6 straipsnis

Derogacija

Si Sutarčiai neapriboja:

(a) bet kurios šalies įstatymų ir tvarkos, administracinės praktikos ar procedūrų, administracinių ar teismo sprendimų,

(b) tarptautinių teisinių išipareigojimų ar

(c) bet kurios šalies priimtų išipareigojimų, įskaitant išipareigojimus pagal įgaliojimus ar sutartis dėl investicijų,

kurie suteikia teisę traktuoti investicijas ar su jomis susijusią veiklą palankiau, negu numatytomis šioje Sutartyje analogiškais aplinkybėmis.

7 straipsnis

Ginčų tarp vienos Salies ir kitos
Salies investitoriaus sprendimas

1. Apie ginčus, susijusius su investicija, kilusius tarp vienos Salies ir kitos Salies investitoriaus, investitorius raštu praneša investiciją priėmusiai Saliai, pateikdamas išsamią informaciją. Kiek įmanoma, investitorius ir suinteresuotoji Salis tokius ginčus stengiasi gera valia išspręsti konsultacijomis ir derybomis.

2. Jeigu tokiu būdu ginčų negalima išspręsti per šešis mėnesius nuo 1 dalyje minėto raštiško pranešimo datos, tai, investitoriaus pasirinkimu, ginčas gali būti perduotas:

(a) Tarptautiniam investicinių ginčų sprendimo centrui (ICSID), kuris įkurtas pagal "Konvenciją dėl investicinių ginčų tarp valstybių ir kitų valstybių piliečių sprendimo",

(b) ad hoc arbitražo teismui, veikiančiam pagal Jungtinių Tautų tarptautinės prekybos teisės komisijos (UNCITRAL) arbitražo procedūros taisykles,

(c) Paryžiaus Tarptautinių prekybos rūmų arbitražo teismui,

(d) Salies, kuri yra ginčo dalyvė, teismui. Tačiau investitorius, kuris kreipėsi į minėtus teismus dėl ginčo sprendimo, gali naudoti tik vieną ginčo sprendimo procedūrą pagal šio straipsnio (a), (b) ar (c) dalis, nebent per vienerius metus nepateikiamas galutinis sprendimas.

4. Teismo sprendimai yra galutiniai ir privalomi abiejoms ginčo šalims. Kiekviena Salis įsipareigoja vykdyti teismo sprendimą pagal savo nacionalinius įstatymus.

8 straipsnis

Ginčų tarp Salų sprendimas

1. Salys, gera valia ir bendradarbiaudamos, siekia greitai ir bešališkai išspręsti bet koki tarpusavio ginčą dėl šios Sutarties interpretavimo ar taikymo. Tuo tikslu Salys susitaria vesti tiesiogines ir prasmingas derybas. Jeigu per šešis mėnesius nuo ginčo pradžios Salys tokiu būdu nesusitaria, tai bet kurios Salies prašymu ginčas gali būti perduotas arbitražo teismui, sudarytam iš trijų narių.

2. Per du mėnesius nuo pareiškimo gavimo kiekviena Šalis paskiria po arbitrą. Tie arbitrai paskiria trečiosios valstybės pilietį pirmininku. Jeigu per nustatytą laikotarpį kuri nors Šalis nepaskiria savo arbitro, tai kita Šalis gali kreiptis į Tarptautinio Teismo Prezidentą, prašydama paskirti arbitrą.

3. Jei abu arbitrai per du mėnesius nuo jų paskyrimo negali sutarti dėl pirmininko paskyrimo, tai, bet kurios Šalies prašymu, pirmininką paskiria Tarptautinio Teismo Prezidentas.

4. Jeigu šio straipsnio (2) ir (3) dalyse numatytais atvejais Tarptautinio Teismo Prezidentas negali atlikti minėtos funkcijos, arba jeigu jis yra kurios nors Šalies pilietis, tai paskyrimą atlieka Viceprezidentas, o jeigu Viceprezidentas negali atlikti šios funkcijos, arba jeigu jis yra kurios nors Šalies pilietis, tai reikalingą asmenį paskiria vyriausias Teismo narys, nesantis vienos iš Šalių piliečiu.

5. Arbitražui suteikiami trys mėnesiai nuo pirmininko paskyrimo datos susitarti dėl proceso taisyklių, atitinkančių kitas šios Sutarties sąlygas. Nesusitarus dėl taisyklių, arbitražas turi kreiptis į Tarptautinio Teismo Prezidentą su prašymu nustatyti proceso taisykles atsižvelgiant į visuotinai pripažintas tarptautinio arbitražo teismo proceso taisykles.

6. Nesant kitokių susitarimų, visi dokumentai turi būti pateikti ir teismo posėdžiai baigti per aštuonis mėnesius nuo Pirmininko išrinkimo datos, o teismas turi priimti sprendimą per du mėnesius nuo paskutiniojo dokumento įteikimo ar paskutiniojo posėdžio pabaigos, priklausomai nuo to, kuris įvykis buvo paskutinis. Arbitražas balsų dauguma priima sprendimą, kuris yra galutinis ir privalomas.

7. Pirmininko, arbitrų ir kitas teismo išlaidas abi Šalys apmoka po lygiai. Tačiau arbitražas savo nuožiūra gali nuspręsti, kad kuri nors viena Šalis turi sumokėti didesniąją išlaidų dalį.

8. Tarptautinis arbitražo teismas negali spręsti ginčo pagal šio straipsnio sąlygas, jeigu tas pats ginčas perduotas kitam tarptautiniam arbitražo teismui, kurio procesas dar nepasibaigęs. Tai neturi sutrukdyti tiesioginėms ir prasmingoms abiejų Šalių deryboms.

9 straipsnis

Įsigaliojimas

1. Sutartis įsigalioja tą dieną, kai Šalys diplomatiniais kanalais praneša viena kitai, kad visi jos įsigaliojimui būtini konstituciniai reikalavimai yra įvykdyti. Ji galioja 10 metų ir galios toliau, jei nebus nutraukta pagal šio straipsnio 2 dalį. Ji taikoma investicijoms, egzistuojančioms Sutarties įsigaliojimo metu, taip pat investuotoms po to.

2. Bet kuri Šalis gali, raštu prieš vienerius metus įspėdama kitą Šalį, nutraukti šią Sutartį besibaigiant pradiniam dešimties metų laikotarpiui arba bet kada vėliau.

3. Ši Sutartis gali būti pakeista, jei Šalys raštu dėl to susitaria. Bet koks pakeitimas įsigalioja po to, kai abi Šalys praneša viena kitai, kad įvykdė visus vidaus reikalavimus, būtinus tokio pakeitimo įsigaliojimui.

4. Investicijoms, atliktoms ar įsigytoms iki šios Sutarties nutraukimo dienos, kurioms kitais atvejais taikytina ši Sutartis, visų kitų šios Sutarties straipsnių nuostatos tebegalioja dar 10 metų po nutraukimo datos.

Paliudydami tai, šią Sutartį pasirašė įgaliotieji asmenys.

Sudaryta Vilniuje 1994 m. liepos . 11 d. dviem egzemplioriais turkų, lietuvių ir anglų kalbomis, visi tekstai turi vienodą teisinę galią.

Esant nesutarimų dėl Sutarties interpretavimo, vadovautis tekstu anglų kalba.

Turkijos Respublikos
Vardu

Lietuvos Respublikos
Vardu